

Oringe rømmes

I slutningen af Besættelsen kom der mange tyske læger og intendantter til Hospitalet, spurgte meget og gik rundt på afdelingerne. I april måned 1945 kom der en direkte ordre om at hospitalet skulle rømmes for patienter og personale . Værnemagten skulle bruge hospitalet.

Det viste sig at hospitalet skulle bruges til sårede tyske soldater fra østfronten, og efterhånden som russerne rykkede frem og kampene blev hårdere og hårde så havde den tyske værnemagt brug for sengepladser her.

Selve tømningen var ikke uden problemer, det drejede sig om ca.875 patienter og omkring 400 personaler, kun nogle få patienter blev udskrevet, andre blev overflyttet til Dianalund og til Sct.Hans hospital ved Roskilde, resten kom til Nykøbing Sjælland.

Det hele skulle foregå på ganske få dage.

Soldaterne ankom med skib til Havnen i Masnedsund under kummerlige forhold meget hårdt kvæstet, mange uden ben og uden arme osv. Bare lagt på noget halm under transporten fra Polen eller Karelien oppe ved Narva floden hvor der stod nogle hårde slag.

De blev på hospitalet til længe efter krigens afslutning, danske modstandsfolk holdt vagt ved porten til Hospitalet.

Kommunen klagede over det store forbrug af gas og elektricitet i en tid hvor alle andre skulle spare. Klagen gik videre til dem der førte tilsynet med Hospitalet og de indlagte, men lige meget hjalp det.

Det skabte også andre problemer, for en gruppe modstandsfolk der havde et mindre våbendepot på et lille loft over sektionstuen.

Et par sabotører var skjult på en Afd. Som indlagte fordi de var eftersøgte af tyskerne, men også dette gik godt - ingen blev taget.

Tyskerne fik aldrig brugt kvindesiden på hospitalet, det var vist godt det samme for ødelæggelserne var store da de endelig var væk. De kom f.eks. heller aldrig ind i Administrationen – Inspektøren talte konsekvent med dem igennem en glasluge.

Mogens Sørensen